

Istoria ascunsă a versetului patruzeci — numărul douăzeci și cinci

Ezechiel Numărul Șase

Jeff Pippenger

2026-08-11

Am extras dintr-un pasaj din Mărturii care oferă diferite linii ale adevărului în legătură cu experiența lui Ezechiel, Isaia și Ioan în sanctuar. Ioan s-a întors să vadă glasul dinapoia lui în capitolul unu din Apocalipsa.

Byłem w Duchu w dzień Pański i usłyszałem za sobą donośny głos, jakby trąby, mówiący: Ja jestem Alfa i Omega, pierwszy i ostatni; a co widzisz, zapisz w księdze i poślij siedmiu zborom, które są w Azji: do Efezu, do Smyrny, do Pergamonu, do Tiatyry, do Sardes, do Filadelfii i do Laodycei. I obróciłem się, aby ujrzeć głos, który mówił do mnie. A gdy się obróciłem, ujrzałem siedem złotych świeczników. Objawienie 1:10–12.

De pe insula Patmos și apoi în Sanctuarul ceresc, unde Ioan vede viziunea despre Hristos despre care sora White ne spune că este aceeași viziune pe care a văzut-o Daniel în capitolul zece al cărții sale.

„În acele zile, eu, Daniel, am fost în jale trei săptămâni întregi. N-am mâncat pâine plăcută, nici carne, nici vin n-au intrat în gura mea și deloc nu m-am uns cu untdelemn.... Apoi mi-am ridicat ochii și m-am uitat, și iată un om îmbrăcat în in, ale cărui coapse erau încinse cu aur curat din Ufaz. Trupul lui era ca hrisolitul, fața lui avea înfățișarea fulgerului, ochii lui erau ca niște flăcări de foc, brațele și picioarele lui ca arama lustruită, iar glasul cuvintelor lui ca vuietul unei mari mulțimi” (Daniel 10:2–6).

„Această descriere este asemănătoare cu aceea dată de Ioan când Hristos i S-a descoperit pe insula Patmos. Nimeni mai prejos decât Fiul lui Dumnezeu nu i S-a arătat lui Daniel. Domnul nostru vine împreună cu un alt sol ceresc pentru a-l învăța pe Daniel ce avea să se întâmple în zilele de pe urmă.” Sanctified Life, 49.

Primele nouă versete arată cum Apocalipsa lui Isus Hristos este desigilată chiar înainte de încheierea timpului de probă al omenirii. Descoperirea a fost dată de Dumnezeu lui Isus, care i-a dat-o lui Gabriel, care i-a dat-o lui Ioan, cu însărcinarea ca Ioan să trimită mesajul celor șapte biserici. Isaia și-a primit însărcinarea de a face același lucru în capitolul șase, iar Ezechiel a primit aceeași poruncă în capitolele doi și trei. Ioan este întemnițat când își primește însărcinarea, Ezechiel și Daniel sunt captivi în Babilon, iar Isaia trăiește în vremea istoriei împăratului nelegiuit Ahaz al lui Iuda.

„Były tam koła w kołach, w układzie tak złożonym, że na pierwszy rzut oka wydawały się Ezechielowi całkowicie pomieszane. Lecz gdy się poruszały, czyniły to z piękną dokładnością i w doskonałej harmonii. Niebiańskie istoty wprawiały te koła w ruch, a ponad wszystkim, na

chwalebny m szafirowym tronie, zasiadał Przedwieczny; wokół zaś tronu rozciągała się tęcza, symbol łaski i miłości. Przytłoczony straszliwą chwałą tej sceny, Ezechiel padł na swoje oblicze, gdy głos nakazał mu powstać i usłyszeć słowo Pana. Wówczas zostało mu dane poselstwo ostrzeżenia dla Izraela.” Testimonies, 751.

Și am auzit glasul Domnului, zicând: „Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?” Atunci am zis: „Iată-mă, trimite-mă.” Isaia 6:8

„Această viziune i-a fost dată lui Ezechiel într-o vreme când mintea lui era plină de presimțiri sumbre. El a văzut țara părinților săi zăcând pustiită...”

„În același fel, când Dumnezeu era pe punctul de a-i descoperi iubitului Ioan istoria bisericii pentru veacurile viitoare, i-a dat o asigurare a interesului și grijii Mântuitorului față de poporul Său, descoperindu-i «pe Cineva asemenea Fiului omului», umblând printre sfeșnice, care simbolizau cele șapte biserici. ...”

„Aceste lecții sunt spre folosul nostru. Avem nevoie să ne sprijinim credința pe Dumnezeu, căci chiar înaintea noastră este un timp care va pune la încercare sufletele oamenilor. ...”

„Stăm pe pragul unor evenimente mari și solemne. Profeția se împlinește cu repeziciune. Domnul este la ușă. În curând se va deschide înaintea noastră o perioadă de interes copleșitor pentru toți cei vii. Controversele trecutului vor fi reînviată; se vor ivi controverse noi. Scenele care urmează să se desfășoare în lumea noastră nici măcar nu sunt încă visate. Satana lucrează prin agenți omenești. Cei care depun eforturi pentru a schimba Constituția și a obține o lege care să impună păzirea duminicii prea puțin își dau seama care va fi rezultatul. O criză este chiar asupra noastră.”

„Dar slujitorii lui Dumnezeu nu trebuie să se încreadă în ei înșiși în această mare criză. În viziunile date lui Isaia, lui Ezechiel și lui Ioan vedem cât de strâns este legat cerul de evenimentele care au loc pe pământ și cât de mare este grija lui Dumnezeu pentru aceia care Îi sunt credincioși. Lumea nu este fără un conducător. Planul evenimentelor viitoare se află în mâinile Domnului. Maiestatea cerului ține sub stăpânirea Sa destinul națiunilor, precum și interesele Bisericii Sale. ...”

„În vedenia lui Ezechiel, Dumnezeu avea mâna Sa sub aripile heruvimilor. Aceasta este pentru a-i învăța pe slujitorii Săi că puterea divină este aceea care le dă izbândă. El va lucra împreună cu ei dacă vor îndepărta nelegiuirea și vor deveni curați în inimă și în viață.”

„Lumina strălucitoare care merge printre făpturile vii cu iuțeala fulgerului reprezintă rapiditatea cu care această lucrare va înainta, în cele din urmă, spre împlinirea ei deplină. ...”

„Fraților, acum nu este vreme pentru jale și disperare, nu este vreme să ne predăm în doielii și necredinței. Hristos nu este acum un Mântuitor în mormântul cel nou al lui Iosif, închis cu o piatră mare și pecetluit cu sigiliul roman; noi avem un Mântuitor înviat. El este Împăratul, Domnul oștirilor; El șade între heruvimi; și, în mijlocul luptei și al tumultului națiunilor, El încă Își păzește poporul. Cel care domnește în ceruri este Mântuitorul nostru. El măsoară fiecare încercare. El veghează asupra focului cuptorului care trebuie să pună la probă fiecare suflet. Când întăriturile împăraților vor fi răsturnate, când săgețile mâniei lui Dumnezeu vor

străpunge inimile vrăjmașilor Săi, poporul Său va fi în siguranță în mâinile Sale.” Testimonies, volumul 5, 752–754.

Patru martori biblici atestă faptul că mesajul Descoperirii lui Isus Hristos este dat acelor persoane care sunt preînchipuite prin experiențele acestor profeți în sanctuar. Atunci când intrăm în sanctuarul ceresc ne este încredințat mesajul pe care am fost rânduiți să-l proclamăm. „Focul cuptorului” care încearcă „fiecare suflet” este cuptorul din Maleahi trei.

Dar cine poate răbda ziua venirii Lui? și cine va rămâne în picioare când Se va arăta? căci El este ca focul topitorului și ca săpunul înălbitorului. El va ședea ca un topitor și curățător de argint; îi va curăți pe fiii lui Levi și îi va lămuri cum se lămurește aurul și argintul, ca să aducă Domnului un dar de mâncare în neprihănire. Atunci darul de mâncare al lui Iuda și al Ierusalimului va fi plăcut Domnului, ca în zilele de odinioară și ca în anii de demult. Maleahi 3:2–4.

Rafinorul știe că argintul a stat în cuptor timpul potrivit atunci când argintul este atât de curat încât reflectă chipul rafinorului. Acest fapt privitor la felul în care argintul era rafinat în vechime se armonizează cu verbul cauzativ „marah” pe care Daniel l-a văzut în capitolul zece. În aceste zile de pe urmă, Domnul Își conduce poporul în sanctuar pentru a-i încerca, curăți și purifica pe candidații care urmează să facă parte din steagul celor o sută patruzeci și patru de mii. În această perioadă de timp, „El va lucra cu” noi, „dacă” noi „vom îndepărta nelegiuirea și vom deveni curați în inimă și în viață.” Unii, ca în Daniel zece, fug de această experiență, dar aceia, simbolizați prin Daniel, care văd marea vedenie a oglinzii descoperirii lui Isus Hristos, vor avea, așa cum ilustrează Isaia, buzele atinse cu un cărbune de pe altar și vor fi curățiți și pregătiți să dea un mesaj atât unei biserici apostaziate, cât și apoi lumii.

Ubutumwa bushyikirizwa ayo bugingo bwizerwa buri mu buturo bwera. Abalewi makumyabiri na gatatu, iyo buhujwe n’igihe cya Pentekote, bugenewe kugaragaza Isanduku y’Isezerano iri Ahera Cyane. Kubw’ukwizera, imiterere y’ubutumwa bw’icyo gice igaragaza ibimenyetso bitatu byo mu nzira biri mu mateka yera, aho ikigeragezo cy’itanura gisohozwa. Byimbitse ku buryo bw’Imana—imiterere y’ubuhanuzi yo mu gice cya makumyabiri na gatatu ituma umunyeshuri w’ubuhanuzi ashobora gushyira Ezekiyeli ku murungu wa mbere w’igice cya mbere.

Și s-a întâmplat în al treizecilea an, în luna a patra, în ziua a cincea a lunii, pe când eram printre cei duși în robie lângă râul Chebar, că s-au deschis cerurile și am văzut vedenii dumnezeiești. În ziua a cincea a lunii, care era al cincilea an al robiei împăratului Ioiachin. Ezechiel 1:1, 2.

Fiind preot în timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, Ezechiel se află în al treizecilea an al celui de-al șaptesprezecelea ciclu jubiliar, cu cinci ani înainte de a treia dintre cele trei asedii ale Ierusalimului de către Nebucadnețar, în 587 î.Hr. Al treizecilea an din verset este la treizeci de ani după cea mai mare redeșteptare din istoria Vechiului Testament și este în a cincea zi a celui de-al cincilea an, așezând astfel numărul cinci asupra mărturiei lui Ezechiel. În primele două versete găsim numărul treizeci identificat o dată și numărul cinci menționat de trei ori. În structura din Leviticul douăzeci și trei, aliniată cu perioada Cincizecimii, a doua probă reprezentată de treizeci ajunge până la sărbătoarea trâmbițelor, cele cinci zile până la înălțarea lui Hristos, apoi

cinci zile până la ziua ispășirii, apoi cinci zile până la reperul care reprezintă atât ploaia timpurie (Cincizecimea), cât și ploaia târzie (Corturile). Structura prezintă treizeci, urmat de trei trepte de câte cinci. Ezechiel este în templu, iar structura din Leviticul douăzeci și trei este Chivotul.

Istoria atestă faptul că Ezechiel se află, în acel moment, cu cinci ani înaintea unui asediu simbolic care se încheie, prefigurând apropiata lege duminicală, așa cum este reprezentată prin distrugerea Ierusalimului. Numărul „cinci” este un element principal al structurii din Levitic douăzeci și trei, la fel ca numărul treizeci.

În aceste articole s-a arătat că, atunci când primele douăzeci și două de versete ale capitolului sunt aliniate cu ultimele douăzeci și două de versete, iar apoi împreună aceste două linii de câte douăzeci și două de versete sunt aliniate cu perioada Cincizecimii, procesul de încercare în trei pași, care este focul cuptorului din Maleahi, este ilustrat în mod clar. Cei trei pași posedă un alfa și un omega în primul și al treilea pas, care constă într-o serie de patru semne de hotar ce reprezintă un singur pas.

Paștele, urmat de sărbătoarea Azimelor, urmat de darul celor dintâi roade ale orzului, apoi „cinci” zile până la sfârșitul sărbătorii Azimelor. Aceste patru repere alcătuiesc prima probă, iar Isus ilustrează întotdeauna sfârșitul prin început, iar a treia probă este alcătuită, de asemenea, din patru repere. Sărbătoarea Trâmbițelor, apoi înălțarea lui Hristos urmată de Ziua Ispășirii, iar apoi, cinci zile mai târziu, sosirea deopotrivă a Cincizecimii și a Sărbătorii Corturilor. Cincizecimea este simbolul ploii timpurii, iar Sărbătoarea Corturilor este un simbol al ploii târzii. În modelul din Leviticul douăzeci și trei, atât Cincizecimea, cât și Sărbătoarea Corturilor se aliniază.

Bucurați-vă, dar, copii ai Sionului, și înveseliți-vă în Domnul Dumnezeuul vostru; căci El v-a dat ploaia timpurie cu măsură și va face să coboare pentru voi ploaia, ploaia timpurie și ploaia târzie, în luna întâi. Ioel 2:23.

Procesul final de încercare și curățire a început la 31 decembrie 2023. Prima probă a fost proba fundamentală, simbolizată prin controversa „jefuitorilor poporului tău”, care a divizat grupul ce fusese încercat mai înainte prin dezamăgirea din 18 iulie 2020.

„În istorie și profeție, Cuvântul lui Dumnezeu înfățișează îndelungatul conflict dintre adevăr și rătăcire. Acest conflict este încă în desfășurare. Lucrurile care au fost se vor repeta. Vechile controverse vor fi reînviolate, iar teorii noi vor apărea neconținut. Dar poporul lui Dumnezeu, care, în credința sa și în împlinirea profeției, a avut un rol în proclamarea mesajelor primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger, știe unde stă. Ei au o experiență mai prețioasă decât aurul curat. Ei trebuie să stea neclintiți ca o stâncă, păstrând începutul încrederii lor tare până la sfârșit.” Manuscript Releases, volumul 1, 47.

În Levitic douăzeci și trei, primul test este reprezentat printr-o combinație profetică de trei, urmată, cinci zile mai târziu, de sfârșitul Azimelor. Paștele a fost ziua întâi, sărbătoarea Azimelor a fost a doua zi, iar jertfa celor dintâi roade a fost a treia zi. Cinci zile mai târziu, sărbătoarea Azimelor s-a încheiat. Structura profetică a primului dintre cele trei teste este, de asemenea, reprezentată în al treilea și ultimul test. În acel al treilea waymark, alcătuit din trei waymark-uri urmate de unul, sărbătoarea trâmbițelor este ziua întâi, iar înălțarea lui Hristos este cinci zile mai târziu; apoi Ziua

Ispășirii urmează peste alte cinci zile; apoi, cinci zile mai târziu, atât Rusaliile, cât și sărbătoarea Corturilor marchează legea duminicală care vine curând, care este reprezentată în cartea lui Ezechiel ca distrugerea Ierusalimului.

Între sfârșitul sărbătorii azimilor și sărbătoarea trâmbițelor sunt treizeci de zile, care nu numai că reprezintă un simbol al unui preot, ci și a doua încercare dintre cele trei încercări reprezentate în cadrul ilustrației divine.

Botezul lui Hristos ilustrează cele trei repere ale Paștelui, ale azimelor și ale celor dintâi roade, căci aceste trei repere reprezintă moartea, îngroparea și învierea lui Hristos. Aceste trei etape sunt urmate de cinci zile până la a patra etapă, reprezentată de sfârșitul sărbătorii azimelor. Botezul prezintă cele trei etape într-un singur moment scurt, când Ioan L-a botezat pe Mesia al său. Sărbătorile de primăvară despart aceste trei etape prin câte o zi fiecare, iar sărbătorile de toamnă despart aceste trei etape prin cinci zile.

Când aplicăm primul test al sărbătorilor de primăvară ca o combinație de trei repere urmate de un reper la cinci zile mai târziu; iar apoi aplicăm sărbătorile de toamnă ca trei repere urmate, la cinci zile mai târziu, de un singur reper, se stabilește o structură profetică alcătuită dintr-un reper alfa de trei urmat de cinci zile, care este apoi urmat de treizeci de zile, și de al treilea test al sărbătorilor de toamnă ca un reper de trei urmat de cinci zile—structura ilustrează primul test ca acoperind un total de cinci zile, urmat de un al doilea test de treizeci de zile care ajunge până la al treilea reper de cinci zile. Cinci plus treizeci, plus cinci fac patruzeci ($5 + 30 + 5 = 40$).

Botezul lui Hristos a fost urmat imediat de patruzeci de zile, care s-au încheiat cu trei încercări. Mult mai mult poate fi recunoscut în structura din Leviticul douăzeci și trei în combinație cu perioada Rusaliilor, dar, la un alt nivel, capitolul reprezintă Chivotul din Locul Preasfânt.

Sărbătorile de primăvară și de toamnă din Leviticul douăzeci și trei sunt așezate în mijlocul a două Sabate. Aceste două Sabate îi reprezintă pe cei doi heruvimi acoperitori, iar reperele perioadei Cincizecimii, aliniate cu Leviticul douăzeci și trei, reprezintă Chivotul și pe cei doi heruvimi acoperitori. Ezechiel este dus în sanctuar în capitolul unu, iar când este dus acolo, el se află cu cinci zile înaintea asediului care conduce la distrugerea Ierusalimului, preînchipuind legea duminicală care va veni în curând. Legea duminicală este reprezentată de Cincizecime și de Corturi în Leviticul douăzeci și trei. Ezechiel este în al treizecilea an, iar treizeci este perioada celei de-a doua dintre cele trei probe care alcătuiesc focul cuptorului din Maleahi trei. A doua probă este reprezentată prin treizeci de zile, după cum și Ezechiel este în al treizecilea an al celui de-al șaptesprezecelea ciclu jubiliar care a început la Marele Paște al lui Iosia, așa cum îl numesc istoricii. Ezechiel este cu cinci ani înaintea asediului care a durat optsprezece luni și se află în templu, care este mijlocul celor trei teste finale ce curățesc și purifică rămășița. Petru era la Cezareea lui Filipi (Panium), tot în mijlocul a trei teste, așa cum sunt reprezentate prin Panium (Cezareea lui Filipi), muntele Schimbării la Față și cruce.

În anul 592 î.Hr., Ezechiel este făcut în chip supranatural „mut” și vorbește numai atunci când Dumnezeu îi deschide gura. Această stare continuă până la căderea Ierusalimului în 585/6 î.Hr. Dumnezeu l-a făcut să vorbească atunci când a început asediul, în ziua în care a murit „plăcerea”

„ochilor” lui, dar nu i s-a îngăduit să vorbească liber până când Ierusalimul, „plăcerea” „ochilor” lui Israel, a căzut. Căderea Ierusalimului reprezintă legea duminicală care avea să vină curând, și acolo se află tatăl lui Ioan Botezătorul, un preot din ceata a opta, care a fost făcut mut în timp ce slujea în templu, care este locul unde se afla și Ezechiel (în viziune), fiind de asemenea făcut mut pentru aproximativ nouă luni. În ziua a opta după nașterea lui Ioan, când Ioan era circumcis, i s-a îngăduit să vorbească. Doi proroci făcuți muți în timp ce se aflau în sanctuar. Al treilea proroc făcut mut în timp ce Îl privea pe Hristos în sanctuar a fost Daniel. În capitolul zece, Daniel se află în sanctuar și, chiar în clipa în care este atins a doua oară din cele trei, este făcut mut. La punctul de mijloc, Daniel este făcut mut.

Și, când mi-a rostit astfel de cuvinte, mi-am întors fața spre pământ și am rămas mut. Și iată că unul, asemenea înfățișării fiilor oamenilor, s-a atins de buzele mele; atunci mi-am deschis gura, am vorbit și i-am zis celui ce stătea înaintea mea: O, domnul meu, din pricina vedeniei, durerile m-au cuprins și n-am mai păstrat nicio putere. Daniel 10:15, 16.

Vorbind

Simbolismul „vorbirii” este marcat la legea duminicală care se apropie curând, când Statele Unite vorbesc ca un balaur, măgărița lui Balaam vorbește, iar vedenia lui Habacuc vorbește și nu minte. Cei trei profeți muți, care sunt făcuți muți în timp ce se află în sanctuar, vorbesc la distrugerea Ierusalimului. În cazul lui Zaharia, el vorbește pentru a identifica faptul că noul nume al fiului său este corect, tipificându-i astfel pe filadelfienii cărora li se dă un nume nou.

Celui qui vaincra, je ferai de lui une colonne dans le temple de mon Dieu, et il n'en sortira plus; j'écirai sur lui le nom de mon Dieu, et le nom de la ville de mon Dieu, de la nouvelle Jérusalem, qui descend du ciel d'auprès de mon Dieu; et j'écirai sur lui mon nom nouveau. Apocalypse 3:12.

Zaharia a primit o tăbliță pe care să scrie noul nume de familie al lui Ioan.

Și s-a întâmplat că, în ziua a opta, au venit să taie împrejur copilul; și voiau să-i pună numele Zaharia, după numele tatălui său. Dar mama lui a răspuns și a zis: Nu; ci se va chema Ioan. Și i-au zis: Nu este nimeni în rudenția ta care să poarte numele acesta. Și au făcut semne tatălui său, cum ar voi să fie numit. Iar el a cerut o tăbliță de scris și a scris, zicând: Numele lui este Ioan. Și toți s-au mirat. Și îndată i s-a deschis gura și i s-a dezlegat limba; și a vorbit și a lăudat pe Dumnezeu. Luca 1:59–64.

Numele nou al lui Ioan se armonizează cu biserica din Filadelfia, iar numele Zaharia se armonizează cu Laodiceea, așa cum este reprezentată prin necredința lui Zaharia în mesajul celui de-al treilea înger. Toți profeții se adresează zilelor de pe urmă, iar zilele de pe urmă constituie istoria celui de-al treilea înger. Prin urmare, îngerul care a adus mesajul trebuie să fie al treilea înger. Zaharia a refuzat să înțeleagă că Domnul avea să treacă pe lângă biserica adventistă de ziua a șaptea laodiceană. Mai sunt de spus lucruri despre restaurarea vocii în acești profeți, dar vom continua să înaintăm spre o înțelegere a liniei profetice a lui Iosia.

Roata lui Iosia

Am abordat al șaptesprezecelea ciclu jubiliar care a început la Paștele lui Iosia în 622 î.Hr., însă linia lui Iosia începe cu mult înainte de 622 î.Hr. Răzvrătirea lui Israel, care l-a adus pe Saul la tron ca primul rege al lui Israel, a marcat cei patruzeci de ani în care regele Saul avea să domnească, urmați de patruzeci de ani în care regele David avea să domnească, urmați de patruzeci de ani în care Solomon avea să domnească. Respingerea lui Dumnezeu, care l-a ofensat atât de profund pe profetul Samuel, a avut loc în 1097 î.Hr. și începe o linie profetică de răzvrătire care s-a încheiat la cruce, când iudeii au rostit că nu aveau alt împărat decât pe Cezar.

Dar ei au strigat: Ia-L, ia-L, răstignește-L! Pilat le-a zis: „Să răstignesc pe Împăratul vostru?”
Preoții cei mai de seamă au răspuns: „Noi nu avem alt împărat decât pe Cezarul.” Ioan 19:15.

În 1097, trei împărați aveau să domnească fiecare câte patruzeci de ani până la moartea lui Solomon, în 977 î.Hr., când împărăția s-a împărțit apoi în nord și sud.

Iar după aceea au dorit un împărat; și Dumnezeu le-a dat pe Saul, fiul lui Chis, bărbat din seminția lui Benjamin, timp de patruzeci de ani. Faptele Apostolilor 13:21.

ដំរីឧមានអាយុសាមសិបឆ្នាំនៃពេលដែលទ្រង់ចាប់ផ្តើមសោយរាជ្យ
ហើយទ្រង់បានសោយរាជ្យអស់សិបឆ្នាំ។ នៅហឃ្លួន
ទ្រង់បានសោយរាជ្យលើយូដាអស់បុរាណឆ្នាំ និងបុរាណខ្មែរ ហើយនៅក្នុងយូដាឡើង
ទ្រង់បានសោយរាជ្យសាមសិបបីឆ្នាំលើអ៊ីស្រាអែល និងយូដាទាំងមូល។ 2 សំយូអែល 2:4,
5។

Domnia lui Solomon a început în 971 î.Hr.; temelia Templului a fost pusă în al patrulea an al lui Solomon (967 î.Hr.). Zidirea a durat șapte ani (1 Regi 6:37–38), iar Templul a fost terminat în luna a opta a celui de-al unsprezecelea an al lui Solomon. Dedicarea solemnă a avut loc în luna a șaptea (luna Etanim), în timpul Sărbătorii Corturilor (1 Regi 8; 2 Cronici 5–7). Regii, Templul și națiunea sunt reprezentați fiecare în istorie printr-o perioadă de patru sute nouăzeci de ani, care marchează în mod distinct o perioadă profetică în legătură fie cu regii, fie cu Templul, fie cu națiunea.

Daniel a fost luat în captivitate în anul 607 î.Hr., deși majoritatea cronologilor biblici identifică anul 605 î.Hr. Înregistrarea istorică trebuie să se armonizeze cu mărturia profetică, iar simbolismul evenimentelor marcate istoric pe linia istoriei care începe cu dorința pentru un împărat în 1097 î.Hr. cere, din partea mai multor martori profetici, ca anul 607 î.Hr. să fie aplicarea corectă, și nu 605 î.Hr. Anul 607 î.Hr. marchează sfârșitul a patru sute nouăzeci de ani pe linia împăraților, dar începe totodată una dintre cele trei reprezentări principale ale celor șaptezeci de ani care apar pe această linie. Anul 607 î.Hr. marchează sfârșitul a șaptezeci de ani care au început cu captivitatea lui Manase în 677 î.Hr. Prima reprezentare a simbolului celor patru sute nouăzeci de ani (care are trei martori pe linie) se încheie acolo unde unul dintre cei trei martori ai celor șaptezeci de ani se sfârșește, iar un alt martor al celor șaptezeci de ani începe; structura matematică depune mărturie în favoarea anului 607 î.Hr., în ciuda ideii că Daniel a fost luat în captivitate în 605 î.Hr.

În cadrul liniei care cuprinde o perioadă de 490 de ani asociată cu regii, de la 1097 î.Hr. până la 607 î.Hr., se află, de asemenea, 490 de ani de la dedicarea Templului lui Solomon până la dedicarea Templului de după exil de către Zorobabel, în 516 î.Hr. Acești 490 de ani sunt alcătuiți din 420 de ani de la dedicarea făcută de Solomon în al unsprezecelea an al său, la care se adaugă

cei 70 de ani în care Templul a rămas pustiit în timpul captivității, totalizând 490 de ani. Al treilea decret al lui Artaxerxe a venit 59 de ani mai târziu, în 457 î.Hr., și marchează începutul a 490 de ani care au fost „hotărâți” (tăiați, Daniel 9:24) pentru poporul lui Dumnezeu, care s-au încheiat în anul 34, la uciderea cu pietre a lui Ștefan. Există, desigur, multe alte mărturii cronologice profunde în linia profetică ce începe cu apostazia fundamentală a respingerii lui Dumnezeu și a Spiritului Profeției în 1097 î.Hr. și se încheie atunci când Ștefan L-a văzut pe Hristos stând la dreapta lui Dumnezeu. În cadrul acestei mărturii găsim roata profetică a lui Iosia.

Eu spun „apostazie fundamentală”, căci începutul liniei identifică momentul în care Israel L-a respins pe Dumnezeu ca Împărat, în dorința lor de a avea un împărat lumesc, marcând astfel temelia monarhiei omenești a lui Israel. Scriu aceasta și pentru că roata lui Iosia, care înseamnă „temelia lui Dumnezeu”, este un simbol atât al temeliei, cât și al apostaziei fundamentale a poporului lui Dumnezeu.

เมื่อชาโลมอนสิ้นพระชนม์ และชนเผ่าทั้งสิบสองได้แยกออกเป็นฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ การอุทิศตั้งระบบการนมัสการอันปลอมแปลงของเยโรโบอัมได้ถูกตำหนิโดยผู้เผยพระวจนะที่ไม่เชื่อฟัง และคำตำหนิของเขาก็มียุทธพยากรณ์ถึงกษัตริย์องค์หนึ่งที่จะมาภายหลัง นามว่าโยสิยาห์ด้วย ในการละทิ้งความเชื่อขึ้นรากฐานของเยโรโบอัมและชนเผ่าทางเหนือทั้งสิบ ได้มีการพยากรณ์ล่วงหน้าถึงโยสิยาห์และการฟื้นฟูของท่าน ซึ่งมีเครื่องหมายสำคัญคือปัสกาครั้งยิ่งใหญ่แห่งปี 622 ก่อน ค.ศ. การฟื้นฟูนั้นเกิดขึ้นจากการค้นพบข้อเขียนของโมเสส และจากการประกาศคำพิพากษาเหนือประชากรของพระเจ้าเพราะการละทิ้งความเชื่ออย่างต่อเนื่องของพวกเขา เมื่อถ้อยคำจากข้อเขียนของโมเสสถูกอ่านถวายต่อกษัตริย์โยสิยาห์ ก็ได้ก่อให้เกิดการฟื้นฟูครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์พันธสัญญาเดิม คำพยากรณ์เกี่ยวกับเด็กคนหนึ่งที่จะถือกำเนิดมาในภายหลังและมีนามว่าโยสิยาห์นั้น ยังรวมถึงการกล่าวโทษเชิงพยากรณ์ต่อการละทิ้งความเชื่อขึ้นรากฐาน ซึ่งผู้เผยพระวจนะที่ไม่เชื่อฟังได้กล่าวโทษต่อกษัตริย์เยโรโบอัมด้วย

Blestemul lui Moise, așa cum îl numește Daniel, este „de șapte ori” din Leviticul douăzeci și șase și a devenit descoperirea fundamentală a lui William Miller, care este simbolul adevărurilor de temelie ale adventismului. Împuternicirea soliei lui Miller la 11 august 1840 a fost adusă la îndeplinire prin lucrarea lui „Iosia” Litch în 1838 și 1840. În 1863, acele temelii au fost puse deoparte, iar „de șapte ori” a devenit un simbol nu numai al adevărurilor fundamentale ale milleriților filadelfieni, ci și simbolul răzvrătirii millerismului laodicean împotriva temeliei. Istoria milleriților primului și celui de-al doilea înger poartă symbolismul lui „Iosia”, care va fi repetat până la ultima literă în istoria celor o sută patruzeci și patru de mii. Roata lui Iosia se întinde înapoi până la vrăjitoria regelui Saul și apoi înainte până la vărsarea din gură a bisericii adventiste de ziua a șaptea laodiceană la legea duminicală. Roata lui Iosia din Ezechiel este acum în proces de a fi desigilată, ca punct culminant al sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii.

Vom continua aceste lucruri în articolul următor.